

[Helge Mortensen]

Uanset at fru Annette Just sammenligner en enkelt søfartsgruppe, nemlig matroserne, med tjenerne, er det f.eks. en kendsgerning, at dødsfald med kræftårsager i maskinrummene er langt større end hos nogen andre befolkningsgrupper herhjemme.

Dernæst vil jeg også give udtryk for, at jeg faktisk deler fru Annette Justs synspunkt om, at vi her er inde på et område, hvor det er værdifuldt at samarbejde internationalt. Det vil jeg meget gerne kvittere for. Men fru Annette Just vil måske også give mig ret i, at det kan være et problem med de ressourcer, der sættes af i Danmark – de ressourcer, der sættes af i Industriministeriet og i Søfartsstyrelsen er en kontorchef, to inspektører, der på turnus skiftes ud hvert andet år, og en læge på deltid. Det er de ressourcer, som fru Annette Just mener at vi kan matche de internationale forskningscentre for søfartsmedicin med.

Jeg synes også, at de besvarelser, vi har fået i udvalget, vidner om, at der ikke engang er ressourcer til at gå i dybden med at besvare de spørgsmål, der er stillet. Så havde vi f.eks. kunnet få oplyst, at der ikke kun var tale om en konference i Åbo, men at der i oktober 1989 f.eks. var en WHO-, altså en FN-konference, om søfartsmedicin i Gdynia i Polen med Arbejdsmedicinsk Gruppe i Esbjerg som eneste deltager, og at de derefter er kommet med i et internationalt samarbejde, netop det, fru Annette Just efterlyser. Det kan godt være, at Industriministeriet ikke ved det. Det kan godt være, at Søfartsstyrelsen ikke ved det, fordi de ikke har ressourcer til at satse på den del.

Så hørte vi, at en løsning kunne være bedriftssundhedstjeneste. Det kunne også have været besvaret i anledning af et af spørgsmålene, hvordan søfartsorganisationerne stiller sig til Søfartsmedicinsk Institut.

I Danmarks Rederiforenings årsberetning for 1989-90 – man må jo gå ud fra, at medlemmerne af Erhvervsudvalget studerer en sådan beretning fra et af de fornemste erhverv – siges det, at man ikke finder, at en bedriftssundhedstjeneste, som den findes i land, kan give rimelige resultater for søfarten på grund af den specielle struktur, og at man derfor i samarbejde med andre organisationer må søge nye veje. Og så siger de: Sideløbende hermed søger arbejdsmedicinerne med økonomisk bistand fra Esbjerg Kommune og Ribe Amtskommune at eta-

blere et søfartsmedicinsk institut i Esbjerg for at varetage de forskningsmæssige opgaver inden for arbejdsmiljøet til søs.

I den seneste beretning fra Danmarks Rederiforening, 1990-91, gentager man spørgsmålet om en bedriftssundhedstjeneste og efterlyser en organisering af forskningsarbejdet på dette område og siger, at den anmeldelsespligt, som trådte i kraft i 1988, må indgå som et grundlag for Søfartsmedicinsk Institut, uden at diskutere dets oprettelse.

Jeg må have lov til at give udtryk for, at det overrasker mig, at der både under førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet bliver talt om, at dette er en hastesag. Det er 5 år siden, Folketinget første gang drøftede det. Det er 5 år siden, Arbejdsmedicinsk Arbejdsgruppe, finansieret af regionale og lokale midler, startede dette arbejde, og jeg vil gerne understrege, at hvis ikke de havde gjort det, så havde vi ikke haft et decideret grundlag at diskutere søflokkenes sikkerhed og arbejdsmiljø på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne høre de herrer fra S og SF om følgende: Hvis fiskerierhvervet er så farligt, som der bliver givet udtryk for heroppefra, hvorfor ligger branchen så i bunden vedrørende præmien til arbejdsskadeforsikring? Branchen ligger på ca. 600 kr. om året, hvor andre ligger højere, nogle endda helt oppe på 7.000 kr. om året, jf. bilag til lovforslaget om afskaffelse af kompensations for arbejdsskadeforsikring. Det fremgår endda af det bilag, der er kommet fra, jeg mener, det hedder Dansk Fiskeriforening.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg vil ikke forsøge på nogen som helst måde at lave om på, at faren til søs er større, end den er på landjorden. Det følger af sig selv. Men jeg synes, at det, når vi behandler en sådan sag, er interessant at se, om ulykkestallene i de lande, der har et søfartsmedicinsk institut, og som har international søfartsforskning, så skulle være mindre. Vi er ikke blevet overbevist om i udvalget, at det ville hjælpe på noget som helst.

Når hr. Helge Mortensen siger, at det har været i gang i 5 år, og at alle kender det, så vil jeg